

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1270 10 tháng 11 năm 2019

Minh Tâm

*Minh tâm phát giác cơ trời rõ
Kiến tánh thâm sâu cơ chuyển động
Quý tướng trời cao rất nhiệm màu
Thành tâm tu luyện qui nguồn gốc*

Lương Sĩ Hùng

Mục Bé Tám 1993

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Những người còn tự ái thì phải làm sao?*
- 2) Hiện tại có rất nhiều người muốn tương hội với Bé, Bé nghĩ sao về việc này?*
- 3) Ngày nay là ngày nghỉ của Bé, nhưng Bé cũng phải đi làm việc ở Hòa Lan là sao? Bé có mệt không?*
- 4) Hôm nay Bé đi xír nóng Phi Châu Bé liệu có chịu đựng nổi không?*
- 5) Bé đã bình an di động 15 tiếng đồng hồ không ngủ, Bé có mệt không?*
- 6) Bé được ngủ một đêm thẳng giấc, Bé có khoẻ không?*
- 7) Xã hội loài thú rất nhộn nhịp Bé thấy sao?*

1) 18-08-93

Hỏi: Những người còn tự ái thì phải làm sao?

Đáp: Những người còn tự ái thì giác quan của họ không được phát triển. Ngược lại người tu thiền chịu nhọc thì giác quan của họ sẽ được phát triển và tự thức nhiều hơn, tự cảm thấy vui trong lãnh vực thanh tịnh của chính họ, biết thương người và giúp người, biết được sự giá trị của cuộc dẫn thân trong mọi lãnh vực, lúc nào cũng an vui và bằng lòng.

Kệ:

*Tự ái tự cao tự tạo khổ
Khó tu khó tiến khó Nam mô
Không hòa không hợp nơi thanh tịnh
Bàn tiện đê hèn cứ mãi vô*

2) 19-08-93

Hỏi: Hiện tại có rất nhiều người muốn tương hội với Bé, Bé nghĩ sao về việc này?

Đáp: Thừa hạnh đức tu học của Bé càng ngày càng lan rộng ở cõi nào thì cõi đó thích tương ngộ với Bé, điều tùy duyên Bé cũng gặp hết, độ tha tu học là nhiệm vụ của Bé, Bé không thể từ chối được.

Kệ:

*Thương yêu xây dựng là đò rước
Tiến hóa tâm linh lại mở đường
Hạnh đức tu hành hơn tự tiến
Khai thông trí tuệ tự mình xuyên*

3) 20-08-93

Hỏi: Ngày nay là ngày nghỉ của Bé, nhưng Bé cũng phải đi làm việc ở Hòa Lan là sao? Bé có mệt không?

Đáp: Thừa Bé làm việc bất chấp giờ giấc nghỉ ngơi, nhưng Bé vẫn bằng lòng vì Bé độ được người tu.

Kệ:

*Thế gian lắm kẻ đui mù động
Có trí không khai cứ khổ hoài
Mê tín dị đoan không tiến bước
Thực hành chơn pháp tự mình thông*

4) 21-08-93

Hỏi: Hôm nay Bé đi xứ nóng Phi Châu Bé liệu có chịu đựng nổi không?

Đáp: Thưa lúc nào Bé cũng chấp nhận tùy theo hoàn cảnh mà sống, Thượng Đế chuyển Bé đến đâu Bé cũng sẵn sàng học hỏi cả.

Kệ:

*Tình thương sống động vui hòa chuyển
Thức giác bình tâm tự tiến xuyên
Hạnh đức do người tự nhịn nhục
Cảm thông thiên địa sống triền miên*

5) 22-08-93

Hỏi: Bé đã bình an di động 15 tiếng đồng hồ không ngủ, Bé có mệt không?

Đáp: Thưa không được cũng phải được, đã đến nơi rồi, cũng phải cho mọi việc hoàn tất, trên đời này như cả một giấc mơ, chuyện không ngờ nhưng loài người đã thực hiện được một căn nhà đồ sộ giúp cho mọi người có cơ hội chiêm ngưỡng công lao của người đi trước, đầu óc đời nay rất vĩ đại.

Kệ:

*Tình thương lại mở thành đài độ
Người kẻ an vui tự bước vô
Trăm họ khác nhau đồng cộng hưởng
Rừng hoang sống động cảnh hoan hô*

6) 23-08-93

Hỏi: Bé được ngủ một đêm thẳng giấc, Bé có khoẻ không?

Đáp: Thưa Bé rất khoẻ sau khi được ngủ ngon, Bé nhớ lại những cảnh đau thương của nhân loại, qua cuộc thay đổi của thiên cơ đã qua và sắp tới, Bé rất cảm động, nắm viết rơi lệ, không biết tả sao cho hết, như gia đình phân tán bởi hậu quả của chính trị độc tài và kinh tế bất ổn đã tạo ra thương tâm không ít trong cõi phù sanh này.

Kệ:

*Gia đình loạn lạc nhớ thương yêu
Khổ cảnh đau thương lại nhớ nhiều
Loạn lạc từ bề thêm chuyển động
Thiên cơ cảnh cáo lại mình nhiều*

7) 24-08-93

Hỏi: Xã hội loài thú rất nhộn nhịp Bé thấy sao?

Đáp: Thừa luật tiến hoá không ngừng nghỉ thì thú và người cũng nằm trong định luật hoá hóa sinh sinh, phần hồn của đôi bên cũng đồng tiến. Có loại thú dữ và loại thú hiền đều bằng lòng chấp nhận định luật sanh trụ hoại diệt và hồi sinh, cứ vậy mà tiến hóa thì thú và người cũng sẽ có ngày tương ngộ lẫn nhau, người tu cũng sẽ có ngày tương ngộ Phật Tiên tùy theo trình độ. Cho nên tu đạo tham thiền nhập định là đạt tới thanh tịnh thì sẽ biết rõ điều này, lúc ấy mới cảm thức được nguyên lý vô sanh bất diệt của phần hồn.

Kệ:

*Vạn linh vẫn sống sanh tồn tiến
Tiến hóa không ngừng tự tiến xuyên
Học khổ học hành trong thực chất
Tâm linh khai triển cảm các miền*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Đường về thiên thai

*Tu thời gánh nhẹ hai vai,
Trì tâm tiến hóa đạt ngày quang vinh.
Tâm lành phát triển đẹp xinh,
Về nơi thanh tịnh hành trình thiên thai.
Tâm tu thức giác hằng ngày,
Thông dong bình đẳng ở ngay tâm người.
An vui ước nỡ nụ cười,
Tự xây hạnh đức, người người an vui.
Chính mình thực hiện rèn trui,
Thiên thai rộng mở an vui đời đời.
Thành tâm thuyết lý phân lời,
Tâm lành thức giác sống nơi an lành.
Vui hành tâm đạo đạt thanh,
Thiên thai là cảnh trong lành nơi tâm.*

Lương Sĩ Hằng

Chân Thành Phân Giải

Melbourne, ngày 6 tháng Giêng, năm 1985 (tiếp theo và hết)

Tôi cũng đã thấy rõ và xét tâm lành của các bạn đã phát tâm muốn kêu gọi lập thiền viện, đến với tôi và yêu cầu tôi dành thì giờ để xem đất đai. Nhưng sự mong muốn của con người thì lớn rộng, cái tâm đóng góp của con người lại eo hẹp, sợ sệt, sợ ta mất của, sợ ta mất công, sợ mất việc này, việc kia, việc nọ thì cái hạnh từ bi không có, ý nghĩa của Bồ Tát lại tiêu tan. Cho nên tùy duyên mà hành, tùy duyên mà độ. Riêng tôi, tôi đã tu bao nhiêu năm, không tha thiết xây dựng riêng cá nhân cho tôi nhưng mà tôi rất tha thiết để các bạn thức tâm và tự xây dựng, đem lại gương lành cho hậu thế, thực hành sự tha thứ và thương yêu để thấy sự đoàn kết là giá trị. Chúng ta không bao giờ có của và chúng ta không bao giờ mất của, mới thấy rõ người hành giả Vô Vi.

Cho nên khắp các nơi đã phát tâm sơ sơ, tôi thấy rõ, mọi việc on trên cũng chiều theo ý muốn để tận độ cho hành giả có cơ hội tu học mà thôi. Nhưng tình đời ô trược, lật ngược, đặt ra phê phán, quên sự thật trong lòng. Chúng ta vốn là không. Tại sao đưa tâm thức chúng ta vào trong cái chỗ phê phán, tranh chấp, vô lý, tạo trược cho chính mình? Chúng ta đã tu khai mở, để cho tâm thức của chúng ta càng ngày càng kang trang, lớn rộng hơn, tứ quan ngũ tạng của chúng ta càng ngày càng được điều hòa hơn. Tại sao chúng ta nuôi dưỡng sự tranh chấp và không chịu hành, và không lấy oán làm ân, không nhân cái cơ hội này để thức tâm sáng suốt hơn? Kỳ thật chúng ta đã có một thiền viện vĩ đại trong tâm thức của huynh đệ, tỷ muội của chúng ta khắp năm châu. Chúng ta phải tận hưởng điều này. Do sự chút chút tại thế gian để cho chúng ta thấy đề nghị cất thiền viện cũng do các bạn. Nghi ngờ sự xây cất thiền viện cũng do các bạn, để cho các bạn có cơ hội thức tâm và hiểu các bạn nhiều hơn. Chớ kỳ thật Vô Vi dựng tâm làm thiền viện. Những bài học trực tiếp thực hành, để thấu triệt mọi nguyên lý do ta phát khởi và chính ta là người đã phá. Sự khai triển vô cùng, hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ, trung tâm bộ đầu chúng ta khai triển hòa hợp với trung tâm sinh lực cả càn khôn vũ trụ, thực hiện một việc cho tất cả mọi việc ở tương lai, giàu mạnh ngay trong tâm thức, dũng hành trong tâm thức, không còn nuôi dưỡng sự eo hẹp nữa. Rồi đây ở tương lai, các thiền đường khắp thế giới mới ý thức rõ: Việc làm của mọi người đều là việc làm của Thượng Đế. Xây dựng cơ đồ mật pháp trong tâm linh để tiến giải, tận độ chúng sanh, qua trong cơ biến chuyển vô cùng đau khổ. Họ rồi sẽ phát tâm tìm đạo trong họ và công hiến tức khắc những khả năng sẵn có và xây dựng tha thứ và thương yêu, hiểu giá trị của từ bi là sức mạnh.

Với thêm quá lực tuần của tôi. Tôi vẫn chấp nhận đi đây đi đó, hành khổ, mưu tìm một sự sáng suốt để cống hiến cho các nơi. Ngày đêm quên mình, nuôi dưỡng sự tu học. Trước khi rời bỏ thể xác này tôi mong rằng sự dày công của tôi không hoang phí. Đường đi của tôi là đường đi của tất cả các bạn. Tôi đi được, các bạn sẽ đi được. Chắc chắn như vậy. Tôi không có muốn pha chế như một dược sư, một kỹ sư. Không! Chúng tôi trong thực hành, tiên giải để thấy rõ khoa học huyền bí trong ta, siêu khoa học trong ta. Tận dụng khả năng sẵn có của chính mình. Thực hiện cho kỳ

được trong bão táp, trong cơn kháo đảo, trong cơn nhồi quả, từ gia cang cho đến xã hội. Từ thế gian cho đến thiên đàng. Từ địa ngục động loạn, trở về với thanh tịnh của nội tâm. Luôn luôn hòa với các bạn, thương yêu các bạn, kêu gọi các bạn càng sớm càng tốt, trở về với chính bạn và ý thức rõ nghiệp thân của các bạn. Thẻ xác bệnh hoạn này là một cơ hội để cho phần hồn của bạn thức tâm, để thấy rõ quá khứ, tiền kiếp, ác ôn của chính bạn.

Ngày hôm nay chỉ biết chấp nhận để thăng hoa, sửa tiến mà thôi. Không có một lý luận nào, không có sự biện thuyết nào, có thể che chở tội lỗi mà bạn đã thiếu thật thà với chính bạn. Cho nên các bạn phải hiểu điều này. Thật thà với chính bạn là điểm quan trọng. Thiếu thật thà với chính bạn là không bao giờ tiến, thấy các bạn ngu dốt, nhắm mắt tham thiền nhưng mà các bạn đang học cuốn kinh vô tự dày đậm, biết bao nhiêu trang sử đã in rồi, thể hiện trong tâm thức của các bạn, trong sự sáng suốt của Đấng Tạo Hóa đã chiếu hòa cho các bạn, trong giây phút tham thiền, để đọc lại tánh hư, tật xấu của chính bạn.

Quy y Phật, quy y Pháp, quy y tăng. Phật là trọn lành giải nghiệp, vậy bạn chỉ bỏ tánh hư tật xấu thì các bạn mới quy y Phật được. Quy y Pháp là nắm nó mà đi. Giây phút thức tâm là bạn muốn buông bỏ tất cả, để tiến tới sự thanh nhẹ thì tự nhiên các bạn phải giữ lấy mà đi tới. Quy y tăng là các bạn phải biết rõ cái vai trò của các bạn tại thế, đã và đang làm gì, muốn thành Phật, muốn về với Cha, muốn về với Chúa, muốn hưởng tất cả những sự thanh nhẹ, tránh nặng tìm nhẹ, nhưng mà không hành làm sao? Bạn có lười biếng cho mấy, bạn muốn tránh nặng thì bạn cũng phải bước một bước chứ. Không qua bên mặt thì cũng qua bên trái để tránh chứ, cũng phải di động. Mà tâm thức không chịu hành thì làm sao có kết quả? Công lao của cả căn khôn vũ trụ, của Thượng Đế, của Mẫu Mẹ đã nhắc nhở các bạn nhiều lần. Thấy rõ nhiệm vụ của các bạn, phải lập hạnh hy sinh. Càng lập hạnh hy sinh thì càng bị thử thách, mà phải nhẫn hòa mới vượt qua thử thách, đã nhắc cho các bạn hiểu lắm rồi, nhiều lần lắm rồi nhưng mà tới cái bài thử thách là các bạn bị rơi rớt. Tại sao? Tại sao lời hứa chính các bạn thoát ra bằng chơn ngôn của bạn nhưng mà các bạn không giữ, các bạn lại thụt lùi, đâm ra tranh chấp, phiền muộn, sai quấy để làm gì? Cái đó có lợi cho chính bạn không? Bạn đã nung nấu ý chí trong ban đầu, dùng mãnh thăng hoa, tại sao các bạn không tiếp tục? Mà tới đó lại đâm ra chán ngán, uể oải, tự ái. Những hành động đó có phải hành động của người Vô Vi đã và đang đi tìm không? Chắc chắn các bạn trả lời là không! Tôi phải tìm cái vĩ đại hơn, thanh nhẹ hơn, tốt hơn, cởi mở hơn, hòa đồng hơn.

Cho nên quý thay và lành thay tôi vẫn có duyên đàm đạo trong tâm thức các bạn, mượn xác phàm gọi âm thanh truyền cảm đến các bạn, tôi mong rằng các bạn nên hiểu các bạn nhiều hơn, dòm lại để thấy cái tranh chấp, eo hẹp của các bạn và mở tâm, bỏ thí, để thấy rõ sự hiện diện của Cha Trời trong tâm thức các bạn. Các bạn đã từng rơi lụy để giải nghiệp tâm, ngày nay nên tiếp tục cởi mở, khai thông đời lẫn đạo, thành tâm độ trì chúng sanh.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của các bạn ngày hôm nay.

Lợi ích của pháp Soi hồn

Bạn Đạo : Con nghe cái Soi Hồn “Đốt Tứ Quan” ; là sao ?

Đức Thầy : Soi Hồn đốt Tứ Quan, là mình Soi Hồn cho nó kích động : cái luồng điện mình đang giao cảm bên trên bộ đầu nó mới có quân bình, nó mới đi đứng được : nó xuất phát ra ; nó xuất phát ra thì cái thanh điện ở bên trên người ta chiếu xuống ; đó là cái lửa thanh nó đốt cái trọc điện. Rồi, khi mà chúng ta làm Pháp Luân, cũng đem cái thanh khí điện vô, nó đốt cái trọc điện của Ngũ Tạng. Thành ra, mỗi đêm mỗi bị đốt : Soi Hồn và Pháp Luân Thường Chuyển, con người nó mới trở nên thanh nhẹ được.

Bạn Đạo : “Tứ Quan” là sao ?

Đức Thầy : Tứ Quan là Mắt, Mũi, Miệng, Lỗ Tai : trọc không dứt : con mắt là nguyên năng của nó để bỏ thí : dòm thấy, và cứu giúp ; mà mình động ! Lỗ tai, vốn là tịnh mới nghe được ; nhưng mà mình cứ tạo động, thì nghe một đường, cắt nghĩa một ngã ; không đúng ! Cái lỗ mũi, để thu gọn nguyên khí của Càn Khôn Vũ Trụ, hỗ trợ cho sinh lực bản thân. Cái lưỡi là để ổn định cái tâm ; mà cái lưỡi đi nói bậy, cái tâm hư ! Đó, là 4 cái đó nó động, thành ra trọc !

Cho nên, bây giờ mình quy lại : Soi Hồn để cho nó khai mở cái đó, nó trụ, cái điểm nào theo điểm này ; mà nó xuất phát ra thì bên trên người ta đốt ; đốt là người ta dẫn tiên, thừa tiếp thanh ra thanh, thanh tiến về thanh, thanh hút đi lên ; thì Tứ Quan nó nhẹ. Rồi ta làm Pháp Luân, thì ngũ tạng nó thông ; và cũng đem cái thanh khí điện của Càn Khôn Vũ Trụ vô cho nó thanh sạch. Thì lúc đó, càng ngày càng nhẹ, nó mới đi lên được.

(Vân đạo Lake Arrowhead, 5/1984)

THƠ BẠN ĐẠO

Mở Lòng Yêu Thương

Cám ơn huynh tỷ giúp cho nhau
Ứng hộ nhắc nhở cùng tu mau
Kéo trẻ thân xác già hư hoại
Lỡ bước đường tu lỡ chuyến tàu
Chuyến tàu đưa ta về bến giác
Cha Mẹ, Tổ, Thầy ta bên nhau
Huynh, Đệ, Tỷ, Mọi hãy cố gắng
Tu tiến điện năng đượm sắc màu
Mở lòng yêu thương cùng trân quý
Tâm thân thanh nhẹ hiện trắng sao

Thủy Bùi Missouri 20/10/2019

Sống Vui Đạo Đức

Biên ra ý đẹp lời vàng
Sáng soi tâm trí không mang bụi trần
Biết rằng nghiệp lực do thân
Đời là cát bụi thế gian lo hoài
Tu đi mới thấy thật vui
Hòa tan trong khổ mấy người hiểu đầu
Ngàn sao lấp lánh trên đầu
Khai thông nguyên lý không cầu không lo
Bỏ đi tâm tánh hẹp hòi
Tiến về thanh tịnh không lo chuyện đời
Ngôi thiên cảm nhận tuyệt vời
Trần ai cặn bã mỗi người cứ mê
Nói ra mấy bạn cười chê
Cho rằng mê tín mãi mê tham thiên
Người tu không giận không phiền

Thực tâm nhận được bình an tâm hồn
Sống vui đạo đức vẫn hơn
Sửa tâm sửa tánh cần siêng thực hành.

Mai Kiệt Khánh, Ngày 7 tháng 11, 2019
Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi

Niệm Phật

Nam mô niệm Phật hằng ngày
Trên đường tu học sửa sai trở về
Biết rằng trần trước u mê
Thức tâm buông bỏ nặng nề thế gian
Tu là thanh tịnh bình an
Đường đời khổ ải gian nan thặng trầm
Sửa đi những chuyện lỗi lầm
Chọn đường phát triển tu tâm sáng ngời
Tìm ra chơn lý ai ơi!
Vượt qua biển khổ sống đời thần tiên
Ngồi thiền cảm giác triền miên
Quên đi những chuyện buồn phiền đã qua
Sống vui đạo đức thật thà
Biết rằng ai cũng con Cha của Trời
Không tu phải chịu luân hồi
Cho nên phải sớm tìm nơi tu hành
Thân này nặng trọc khó thanh
Nhờ pháp tu luyện hành trình dày công
Bỏ đi phàm tánh trong lòng
Quê Cha đất Tổ Tây Phương con về.

Mai Kiệt Khánh, ngày 7 tháng 11, 2019
Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi

Ráng Lo Tu

Mỗi ngày niệm Phật Di Đà
Sáng soi trí huệ tìm ra tu hành
Thấy đời chỉ có lợi danh
Đâu ai biết lối thực hành công phu.
Tiền tài rồi trí mờ lu
Bởi chung sự sống lu bù quá lo
Thoát vòng tục lụy lên đờ
Trở về bên giác không lo chuyện đời.
Thân phàm khổ sở ai ơi!

Sống trên dương thế mấy người thanh thoi
Biết tu buông bỏ chuyện đời
Công phu luyện đạo voi đi lòng trần.
Biết rằng ai cũng nghiệp thân
Ta bà cảnh khổ sớm cần thức tâm
Tuổi trẻ không biết sai lầm
Tuổi già càng khó nội tâm mát dần.
Nguyên khí là gốc cho thân
Tuổi cao mát mát khó gần Phật Tiên
Sức đâu niệm Phật tham thiền
Mắt mờ tai điếc môi mòn khổ ghê.
Nói ra không phải cười chê
Gánh nặng nghiệp lực nặng nề thế gian
Pháp tu dưỡng khí dưỡng thân
Lui về thanh tịnh tu thân thực hành.

Mai Kiệt Khánh, ngày 7 tháng 11, 2019
Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi

Tinh Thương

Công phu pháp Phật diệu thâm
Siêng năng tịnh luyện để tâm đường đi
Sống đời đạo đức cho vui
Trời che đất chở mỗi người phải tu.
Tâm còn khờ dại còn ngu,
Hiểu ra nguyên lý tịnh tu tháng ngày
Biết rằng ai cũng có sai
Đời là tạm cảnh học bài thức tâm.
Tinh đời cạm bẫy sai lầm
Con đường hành pháp lòng tham phải trừ
Tu hành có phước có dư
Không làm điều quấy tật hư ở đời.
Vui chơi một kiếp rong chơi
Thăng hoa phát triển mê say đạo mầu
Tham thiền nhập định cho lâu
Tiến về thanh tịnh công phu mỗi ngày.
Hòa trong tâm thức mới hay
Không còn mê luyến chuyện đời buồn lo
Tịnh tu lần bước lần mò
Ôm bầu sữa mẹ thương cho mỗi ngày.

Mai Kiệt Khánh, ngày 7 tháng 11, 2019

Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo THAI Noi (Bà Ngoại của bạn đạo TRIỀU Lập Biên và TRIỀU Pascal) từ trần ngày 07/11/2019 tại PARIS, Pháp Quốc, hưởng thọ 109 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Chân thành tạ ơn quý bạn đạo

Hội Ái Hữu Vô Vi France